

Arrest

nr. 220 891 van 8 mei 2019
in de zaak RvV X/ IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Puntstraat 12
2250 OLEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 juni 2018 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat R. GREENLAND verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In de nota worden de niet betwiste feiten als volgt weergegeven:

“Verzoekende partij verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, geboren te Karkouk op X. Op 02.10.2015 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. Op 20.10.2015 diende verzoeker in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 14.01.2016 stemden de Franse instanties in met de behandeling van het verzoek van verzoeker met toepassing van art. 12(2) van de Dublin III-Verordening. Op 09.02.2016 meldde het opvangcentrum van Doornik dat verzoeker sinds 06.01.2016 niet meer in het

centrum verbleef. Verzoeker deelde geen andere verblijfplaats mee. Op 10.02.2016 werden de Franse instanties conform art. 26(2) van de Dublin III-Verordening ingelicht dat de overdracht diende te worden uitgesteld vanwege het verdwijnen van verzoeker. Op 27.02.2017 diende verzoeker een tweede verzoek voor internationale bescherming in. Uit de verklaringen verzoeker bleek dat de verantwoordelijkheid van Frankrijk niet was geëindigd conform de bepalingen van art. 19 van de Dublin III-Verordening. Op 07.04.2017 nam de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Op 25.04.2017 werd verzoeker aan de Franse instanties overgedragen. Op 28.04.2018 nam de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Op 09.05.2018 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 18.05.2018 werd verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord. Uit vingerafdrukkenonderzoek bleek dat verzoeker na zijn overdracht geen internationale bescherming vroeg in Frankrijk of een andere lidstaat. Op 01.06.2018 werden de Franse instanties met toepassing van art. 18(1)a van de Dublin III-Verordening verzocht de verantwoordelijkheid voor het behandelen van het verzoek van verzoeker over te nemen. Op 20.06.2018 stemden de Franse instanties in met dit verzoek en vroegen zij om verzoeker over te dragen via de luchthaven van Nice. Op 22.06.2018 nam de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Dit is de bestreden beslissing”.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting deelt de voorzitter mee dat verzoeker op 18 juli 2018 aan de Franse instanties werd overgedragen. Het “Verslag Vertrek” vermeldt dat verzoeker zonder verzet is vertrokken.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

2.3. Op de vraag naar het belang dat verzoeker ingevolge het feit dat hij op 18 juli 2018 aan de Franse instanties werd overgedragen nog heeft bij het beroep, stelt de raadvrouw dat zij zich naar de wijsheid gedraagt.

Gelet op de hiervoor geschetste omstandigheden en bij gebrek aan enige concrete toelichting, moet worden besloten dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het vereiste actuele belang voor de vernietiging van de bestreden beslissingen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC